

J. Okoński

Wrzęcie, st. 34, gm. Szczurowa, woj. tarnowskie

Informator Archeologiczny : badania 28, 65

1994

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Wrzepie, st. 34
gm. Szczurowa, woj. tarnowskie

Badania ratownicze prowadził J. Okoński. Osada. Okres wpływów rzymskich.

*Literatura: *Materiały...*, s. 184.

Wytyczno, st. 5
gm. Urszulin woj. chełmskie
AZP 73-88/3

Muzeum Okręgowe w Chełmie

Badania prowadził mgr Wojciech Mazurek. Finansowane przez Urząd Gminy w Urszulinie i Muzeum Okręgowe w Chełmie. Trzeci sezon badań. Badania stacjonarne. Osada grupy czerniczyńskiej ze starszego i młodszego okresu przedrzymskiego, ślady osadnictwa kultury lużyckiej z epoki brązu.

Stanowisko leży na terenie Pojezierza Łęczyńsko-Włodawskiego, na lewym brzegu rzeki Włodawki, ok. 700 m na wschód od jeziora Wytyckiego.

Drugi sezon badań na osadzie grupy czerniczyńskiej w Wytycznie objął obszar blisko 4 arów (375 m²), przylegający głównie od wschodu do wykopów z 1993 r. (kulminacja wydmy). Poza tym zweryfikowano krawędź piaskowni w części południowej, stwierdzając praktycznie brak śladów osadnictwa (na południe od obiektu 14 z r. 1993).

Odkryto 54 nowe obiekty o niewielkich lub średnich rozmiarach, głównie na kulminacji wydmy, które trudno na razie interpretować pod względem funkcji. Rozpatrując je jednak razem można dopatrywać się śladów po jednej lub kilku konstrukcjach o charakterze naziemnym (mieszkalnym?). Większość tych obiektów miała kształt okrągły (np. ob. 37) lub owalny (np. ob. 35). Profile tych obiektów były odwrotnie stożkowe, nieckowate lub wannowate. Maksymalna głębokość wahała się między 0,6-1,5 m. Wypelniska miały charakter zasypiskowy, dominował w nich ciemnoszaropopielaty, niekiedy prawie czarny, szczególnie w stropie, piasek. Oprócz intensywnego zabarwienia stropy tych obiektów zawierały dużą ilość fragm. ceramiki, natomiast niższe warstwy były znacznie uboższe i znacznie mniej intensywne kolorystycznie. Materiał ceramiczny był zbliżony do siebie i do materiału z roku poprzedniego. Z obiektu 54 pochodzi żelazny nożyk sierpikowaty, który można datować na fazę A_{2a} młodszego okresu przedrzymskiego. Być może z tym horyzontem można łączyć obiekt 38. Można sugerować, że na stanowisku mamy do czynienia z dwiema fazami osadnictwa grupy czerniczyńskiej, jednak różnica czasowa między nimi była chyba niewielka i niemożliwa w chwili obecnej do określenia.

W dwóch obiektach (7 i 67) znaleziono ceramikę o innych cechach technologicznych i formalnych. Same obiekty wyróżniał także inny charakter wypelnisk, które stwarzały wrażenie jednorazowego zasypania. Ceramika odpowiada okresowi wpływów rzymskich, trudno jednak łączyć ją z konkretną jednostką kulturową (być może kultura przeworska?). Oba obiekty ze względu na niewielkie rozmiary, a w przypadku obiektu 7 również niewielkie zagłębienie, nie posiadają określonej funkcji.

Z powierzchni i warstw kulturowej i ornej stanowiska pochodzą drobne ślady neolityczne (m.in. odłupek świeciechowski z retuszem rynienkowym), schyłkowopaleolityczne (drobny wiórek z rdzenia dwupiętowego) oraz z epoki żelaza (zużel i drobne przedmioty, m.in. fragm. szpilki lub szpili). Te ostatnie ślady mogą być związane z grupą czerniczyńską.

Materiały znajdują się w Muzeum Okręgowym w Chełmie.

Badania będą kontynuowane.